

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 14 april 1919 kl. 3 e. m.

*Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 5
i anledning av en inom första kammaren av herr Lagerkvist väckt motion, nr 103, om skrivelse till Kungl. Maj:t om utfärdande av allmänna bestämmelser rörande villkor för erhållande av tillstånd till lastautomobiltrafik m. m.*

Närvarande: Herrar Eriksson i Stockholm, Olsson i See, Elisson, Björklund, Jensen, Edberg, Werner, Olsson i Golvvasta, Fast och Corneliusson.

Uti en inom första kammaren väckt motion, nr 103, hemställde herr Lagerkvist, att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande möjligheten för utfärdande av allmänna bestämmelser om villkor för erhållande av tillstånd till lastbiltrafik samt därjämte taga under omprövning möjligheten att lämna tillfälliga anslag till förstärkande av vägar för tung biltrafik samt för riksdagen framlägga de förslag, som därav kunde föranledas.

I avseende å motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Motionen hänvisades av första kammaren till kammarens andra tillfälliga utskott, som, efter att hava i ärendet inhämtat utlåtande från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, i avgivet utlåtande nr 5 yttrade följande:

»I sitt yttrande anför kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen bland annat, att den håller före, att en del bestämmelser kunna utfärdas i av motionären angivet syfte: genom allmänna bestämmelsers införande böra utlåtanden från vägstyrelser över vägars lämplighet kunna bli mera ensartade och vederbörande länsstyrelsers föreskrifter om bilar-

nas beskaffenhet och trafikens skötande mera likformiga. Bestämmelser om största tillåtna hjultryck vid olika hjulringsbredd finnas visserligen i automobilförordningen, men skulle tillsammans med bestämmelser om största fordons- och lastbredd kunna utfärdas, helst i den nya väglag, som är under utarbetande och borde då gälla alla fordon, såväl motor-drivna som vanliga, framförda med dragare, enär någon väsentlig olikhet icke förefinnes i berörda avseenden mellan de olika slagen av fordon.

Av förenämnda kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens yttrande synes utskottet framgå, att skäl förefinnes för bifall till motionärens hemställan, i vad den avser en skrivelse till Kungl. Maj:t om utredning rörande möjlighet för utfärdande av allmänna och enhetliga bestämmelser om villkor för erhållande av tillstånd till lastautomobiltrafik.

Vad beträffar motionens andra del rörande möjligheten att bereda anslag till förstärkande av vägar, så att de bliva lämpliga för tung biltrafik, får utskottet erinra därom, att gällande bestämmelser för den av riksdagen årligen beviljade fonden för vägars anläggning och förbättring jämväl medgiva beviljande av anslag för vägbanors förstärkning, varför behov av särskilda medel för det av motionären angivna syftet icke synes förefinnas, ehuru väl en ytterligare ökning av dessa fonder naturligtvis skulle vara till nytta för ändamålet.»

Utskottet hemställde, att första kammaren måtte för sin del besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och eventuellt förslag till allmänna och enhetliga bestämmelser rörande villkor för erhållande av tillstånd till lastautomobiltrafik.

Denna hemställan bifölls av första kammaren, vilket beslut genom protokollsutdrag delgivits andra kammaren, som hänvisat motionen till sitt tredje tillfälliga utskott.

Utskottet.

Under återopande av vad första kammarens andra tillfälliga utskott uti sitt ovanberörda utlåtande anført, får utskottet hemställa,

att andra kammaren måtte biträda första kammarrens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 14 april 1919.

På utskottets vägnar:

ERNST ERIKSSON.